

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

6. Ventorum Symbola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

VI. (f) Varia ducuntur à ventis Symbola; exempli gratiâ, finitum emblema *Venti*, totam silvam, minores, majorésque arbores impellentis. Lemma: *Omnes hac tangimur aurâ*. Leniter aspirat favor, honoris cupidis, & ultrò inflectit ad obsequia, quando suaviorem audiunt susurrum. 2. Ventus inclusus sub terra, eâ perruptâ emergit in altum. Lemma: *Fit via vi*. In eos convenit; qui per vim grassantur ad id; quod concupiscunt, et si vertendæ sint cum montibus urbes. 3. Ventus impellit flammam ab æde incensa ad vicinas domos. Lemma. *Incendia nutrit*. Unius ambitio hominis quam latè grassatur bellorum incendiis! 4. Ventus turres evertit, & arborum majores: opprimit minores. Lemma: *Magna rapit, minora obruit*. Ambitio pares non fert: Minores proculcat; Majores sternit. 5. Ventus nimius extinguit, moderatus alit ignem in facibus. Lemma. *Omne nimum obruit*. Intra mediocritatem te contine.

VII. (g) Atque hæc de Æola buccento, & discordibus eius filiis. Æoli nomine possis illos afficere, qui buccis tumentibus vorant, & malas, vel ut tympana, superingestis avidè cibis distendunt. Et illos, qui saburrati abdomine, animam habent pro sale, pendent palearia collis, aqualiculus ut promontorium prominet, caput Phœbeæ lampadis instar in orbem protuberat, os & nares auram, ut bubali reciprocant. Et illos, qui mendaciis assueti, nihil nisi fumum & ventum exhalant, aut, quod in proverbii est, *ventos pascunt*. Vide plura Symbolo 66. in Ethica n. 3. Daniel Bartolus in Geographia Politico-morali, cap. 1. Æoli antrum comparat Spei Aulicorum, quos cernas intumescere, tremere, circumvolare inquietos, turbidos, violentos, inter se depræliaentes flamme occultarum calumniarum, aut turbinibus apertarum inimicitarum, tanto cum furore & fremitu, ut Æoli poëtica spelunca nec tertiam vesania huius partem figmento suo æquarit. Quæ tempestates & concussions æmulorum, cum in sublime evolant ii, qui in fundo jacuerant; & in præceps eunt, qui in apice steterant! Quoties vidit Roma histrionom quempiam, citharœdum, libertum uno die ad tantos honores pervenisse, quantas eodem Patri eius aliquis, Senator, aut Consularis amiserat; hereditatem nempe, à pluribus retro sæculis majorum industriâ congestam. Quid dicam? quod Aulicorum vota & spes alia quoque ratione ventis sunt persimiles, quod naturâ suâ pendere, nasci, & consistere soleant in aëre, spirare, & pñè vivere ex aëre. Ut adeò nulla reperiatur Aula, in quam non quadret nomen illud: *Domus Ventorum*, Hæc ille.

SYM.

(f) *Symbola à ventis desumpta*. (g) *Quinam sint Æoli*.